

Ita omne hoc iustitiæ opus, pcuratio bonitatis est, quod iudicâdo damnat, quod damnâdo punit, quod ut dicitis sæuit, utiq; bono non malo, proficit. Deniq; timor iudicij ad bonũ, nõ ad malũ confert. Nõ enim sufficiebat bonum per semetipsum commendari, iam sub aduersario laborans. Nam & si cõmendabile per semetipsum, non tamen & conseruabile quia expugnabile iam per aduersarium, nisi uis aliqua præffet timendi, quæ bonũ etiam nolentes appetere & custodire compelleret. Cæterum tot illecebris mali expugnantibus bonũ, quis illud appeteret quod impune contemneret? Quis custodiret quod sine periculo amitteret? Legis mali uiam latam & multo frequentiore, nõne omnes illaberentur, si nihil in illa timeretur? Horremus terribiles minas creatoris, & uix à malo auellimur. Quid si nihil minaretur? Hanc iustitiam malum dices, quæ malo non fauet? Hanc bonum negabis, quæ bono non prospicit? Qualẽ oportet deũ uelles? qualem malles? Expediret sub quo delicta gauderent, cui diabolus illuderet: illum bonum iudicares deum, qui hominẽ posset magis malum facere, securitate delicti? Quis boni autor, nisi q & exactor? Proinde quis mali extraneus, nisi qui & inimicus? Quis inimicus, nisi qui & expugnator? Quis expugnator, nisi qui & punitor? Sic totus deus bonus est, dum pro bono omnia est. Sic denique omnipotens, quia & iuuandi & lædendi potens. Minus est, tantummodo prodesse, quia nõ aliud quid possit* cum prodesse: de eiusmodi qua fiducia bonũ sperẽ, si hoc solũ potest: quomodo innocentia mercedẽ sectet, si non & nocentia speciem? diffidam necesse est, ne nec alteram partem remuneretur, qui utramq; non ualuit. usque adeo iustitia etiam plenitudo est diuinitatis ipsius, exhibens deum perfectum, & patrem & dominum: Patrem, clementia: dominum, disciplina. Patrem, potestate blanda: dominum, seuera. Patrem, diligendum pie: dominũ, timendum necessarie. Diligendum, quia malit misericordiam quàm sacrificium, & timendum quia nolit peccatum, diligendum quia malit pœnitentiam peccatoris quàm mortem, & timendum quia nolit peccatores sui iam non pœnitentes. Ideo lex utrũq; definit, diliges deum & timebis deum. Aliud obsecutori proposuit, aliud exorbitatori. Ad omnia tibi occurrit deus, id est percutiens sed & sanans, mortificans sed & uiuificans, humilians sed & sublimans. Condens mala, sed & pacem faciens, ut etiam & hic respondeam hæreticis. Ecce enim, inquiũt, ipse se conditorem profiteretur malorum, dicens: Ego sum qui condo mala. Amplexi enim uocabuli cõmunionem, duas malorum species in ambiguitate turbantem, quia mala dicuntur & delicta & supplicia, passim uolunt eum conditorem intelligi malorum, ut malitiæ autor renunciatur. Nos autem adhibita distinctione utriusq; formæ, separatis malis delictis & malis supplicijs, malis culpæ, & malis pœnæ, suum cuiq; parti definimus autorem. Malorũ quidem peccati & culpæ diabolus, Malorũ uero supplicij & pœnæ deum creatorem: ut illa pars malitiæ deputetur, ista iustitiæ mala cõdentis iudicia aduersus

Alis* quàm pdesse.

Iustitia.